

Sergeanten Anders Hammarberg

Hammarberg, Anders Gift 1736-01-02 med Matsdotter Rahm, Elsa
Född 1717-01-13 Björklinge Född 1716-02-19 Björklinge
Död: 1787-11-10 Skuttunge Död 1788-03-04 Skuttunge

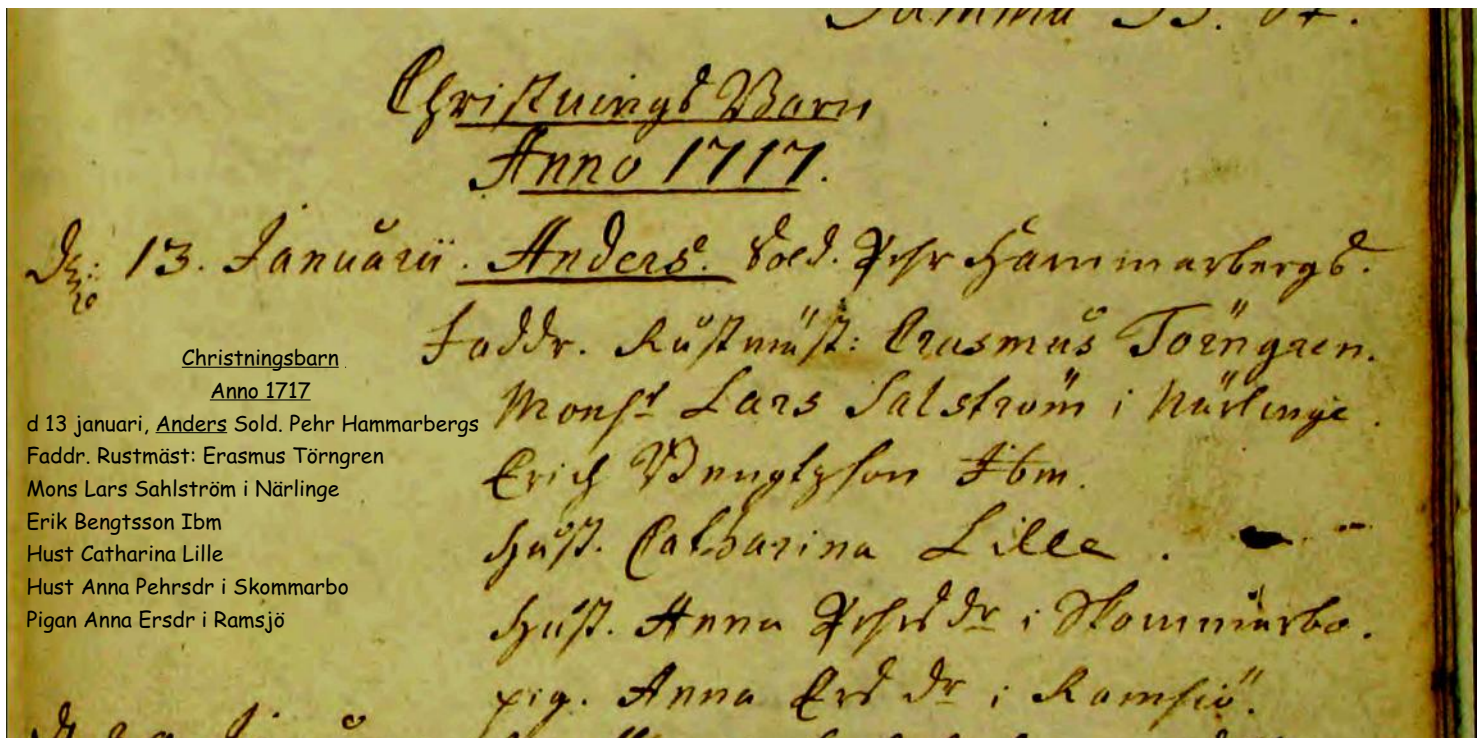

Barn:
Per Född 1736-09-19 i Björklinge
Mats. Född 1739-01-01 i Björklinge
Lena Brita. Född 1741-04-16 i Björklinge.
Anders. Född 1743-01-13 i Björklinge.
Lars. Född 1744-10-03 i Björklinge.
Per. Född 1750 i Viksta.
Anders. Född 1752-03-12 i Viksta.
Kristina. Född 1755-06-29 i Viksta.

Anders Hammarberg
Egenhändig namnteckning vid ansökan om pension

Den 19:e januari 1760.
En nöjd Anders med intyget
om hans utmärkelse till Furir.

Sergeanten Anders Hammarberg är en av alla de män som fyllt leden i Upplands regemente till fots, hans tid på jorden varade från år 1717 till år 1787.

Ovanstående är den första notering som skrivaren i Björklinge socken i Upplands län noterade i 1717 års dopbok. Anders liv tog vid detta datum sin början, en närmare lokalisering av platsen för hans födelse bör vara en soldatbostad som tillhört Närlinge soldatrote för vilken fadern Per var soldat.

Föräldrarna

Om fadern är det känt att han vid tiden för Anders födelse var 29 år och soldat i Upplands regemente. Han kom från Östergötland och lejdes till soldat av rotebönderna för Närlinge soldatrote i juni 1712. Enligt beräkningar med utgångspunkt från noteringen om moderns ålder i dödsboken då hon går bort ska hon ha varit 13 år äldre än fadern.

Giftermål

Anders framträder åter ur Björklinges kyrkoböcker år 1735, han hör då till tjänstefolket på Sätuna herrgård. Den arbetsuppgift han har att ansvara för är skötsel av porslin och dukar vid herrgården, den titel han bär är Taffeltäckare. Orsaken till att Anders namn skrivits in i kyrkboken är att det inför församlingen har lysts för den artonårige, ärlige och väl förståndiga Anders Hammarberg och den nittonårige ärlige och gudfruktiga pigan Elsa Rahms planer på giftermål. Den första lysningen skedde den 16:e november år 1735, den skulle enligt tidens regler följas av ytterligare två innan något bröllop kunde ske. Lysningarna inför församlingen gjordes för att eventuella hinder mot giftermålet skulle framföras. Mot Anders och Elsas giftermål har inga kända hinder som för nära släktskap eller tidigare avgivna trolovningslöften hindrat det unga parets planer på giftermål, vigseln kunde ske den 2:a januari 1736.

Anders blivande hustru Elsa Rahm var liksom Anders född i Björklinge socken, Elsa den 19:e februari år 1716. Hennes föräldrar var Trädgårdsmästaren vid Sätuna herrgård Matthias Rahm och Helena Nilsson.

Far och soldat.

Anders och Elsa får tillsammans åtta barn, sex söner och två döttrar. Deras förstfödda blir en son som föds den 19:e september 1736, han kallas Per som sin farfar men i dopboken skrivs han in som Petter. Den 1:a januari år 1739 kommer sonen Mattias som får sitt namn efter morfar. Om Anders har gått i lära hos sin svärfar trädgårdsmästaren är inte känt, han har dock fått arbete som trädgårdsmästare vid Sandbro i

Björklinge år 1741 då dottern Lena-Britta föds där den 16:e april.

På Anders 26-åriga födelsedag den 13:e januari 1743 utökas barnaskaran ytterligare då sonen Anders föds. Samma år i mars blir Anders godkänd vid Upplands regementes mönstring för nya soldater, till en början kommer han att tillhöra Livkompaniets 5:e korpralskap och som soldatnummer får han nr 98. Bönderna för soldatrote nummer 98 vilka Anders kommit överens med om villkoren för sin lejd var bönderna för Långåkers soldatrote, med anledning av den nya tjänsten flyttar familjen till Långåker.

Som nybliven soldat kommenderades Anders med kompanikamrater den 31 mars till Stockholm, oroligheter och missnöje med landets styre spirade bland bönderna och speciellt bland dalabönderna. Dalabönderna marscherade till Stockholm där de tänkte tala de styrande till rätta. Slutet blev att militären slog ned upproret den 22:a juni på Gustaf Adolfs torg, ca 80 av de missnöjda männen sköts ihjäl. Av de regementen som var kommenderade till staden vägrade bland annat Västmanlands och Upplands regemente att bruka vapnen mot sina landsmän.

Efter Stockholmskommenderingen skeppas Anders och hans kompanikamrater med fregatten Carlberg upp till Härnösand och därifrån till Gävle. Till hembygden återkommer de i oktober månad. Hemkommen får Anders besked om att två av sönerna har gått bort. Det är den blott sju månader gamla Anders som dog den 25:e augusti och den sjuåriga Per som gick bort den 29:e augusti, bröderna begravdes gemensamt den 4:e september. Livet går vidare för Anders och Elsa trots motgångarna och deras son Lars föds i Björklinge den 3:e oktober år 1744.

Korpral

Anders utmärker sig inom det militära och avancerar den 10:e september 1745 till korpral för det 6:e korpralskapet vilket har sina soldater stationerade runt grannsocknen Viksta. I och med utnämningen flyttar Anders med familj till Korsnäs i Viksta då han med ansvaret för de 24

soldaterna måste bo i deras närhet.

Ansvar för soldaterna som vilar på Anders axlar innebar ett flertal saker. Till Anders skulle soldaterna anmäla om de fått tillstånd att lämna korpralskapet i något ärende så att Anders visste vilket manskap han kunde sammankalla. Anders skulle sammankalla männen då order om inställelse till mönstring eller arbetskommenderingar nådde honom. Anders skulle också se till att hans korpralskap inte skämde ut sig på regementsmötena eller vid övningar på kyrkbacken i Viksta då de fick visa upp sina färdigheter med marsch och muskötexercis inför sockenborna.

Anders liv inom det militära upptas under de första 14 åren av regementsmöten, exerciser och någon arbetskommendering.

Korsnäs i Viksta socken

På gården Korsnäs utökas familjen med ytterligare tre barn, två söner och en dotter, sönerna får samma namn som sina avlidna bröder. Per kommer år 1750, Anders den 12:e mars år 1752 och Kristina den 29:e juni år 1755.

Eventuellt kan Anders mor, Britta ha flyttat till Anders i Viksta på sin ålders höst, hon blev änka den 13:e juli 1746 i Björklinge då maken Per som blivit kyrkvaktare i Björklinge gick bort. I Viksta dödsbok för år 1755 står skrivet "3:e maj dog corpralen Hammarbergs moder, hustru Brita Gunnarsdotter sedan hon på 4de året varit rörd af slag och begrofs den 11 maj, gl 82 $\frac{1}{2}$ år".

Pommerska kriget

Tiderna förändras för Anders och hans regementskamrater då Svenska regeringen i juni 1757 beslutar att 17 000 man ska överföras från Sverige och Finland till Svenska Pommern.

Orsaken till truppsammandragningen är att Svenska regeringen planerar att träda in i det Europeiska sjuårskriget. För Sveriges del har kriget kallats det Pommerska kriget, de långa marschernas krig och även potatiskriget, potatiskriget med anledning av att svenska soldater ska ha lärt sig uppskatta potatis under kriget och tagit med sig potatis hem för odling

på den egna täppan.

Det Europeiska sjuårskriget var ett krig mellan Preussen allierat med Storbritannien och ett alliansförbund bestående av Österrike, Sachsen, Frankrike och Ryssland. Sverige lockas med i kriget av alliansförbundet efter löften om att tidigare förlorade landområden skall återgå till Sverige, även ekonomisk ersättning utlovas om Sverige sätter in en här på 30 000 man mot Preussen.

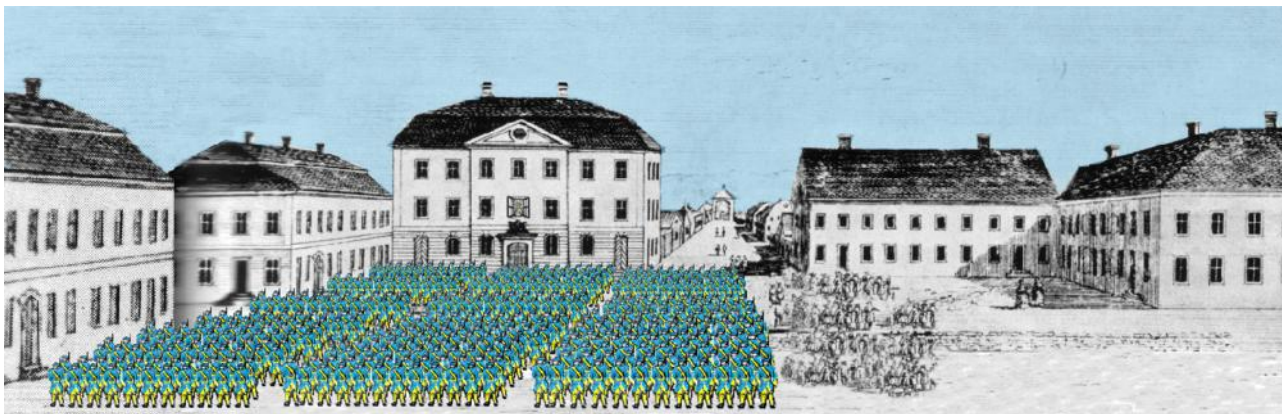
Den svenska armén är inte rustad för att gå i krig. "Det går inte att se en svensk soldat utan att känna medlidande" är det omdöme som en samtida betraktare avger. Vapen och annan utrustning är i bristfälligt skick eller saknas helt. Taktiken är ålderdomlig och utbildningen har under många år eftersatts. Officerskårens duglighet har även den under en lång tid urholkats. Befordringar baseras på antalet tjänsteår, skicklighet och duglighet räknas inte. Undantag fanns bland officerarna men i det stora hela är den svenska officerskåren oduglig för sin uppgift när de ska dra ut i fält.

Mönstringsorder

Till Livkompaniets expedition belägen i Ekiesta i Tierp kommer den 4:e juni 1757 en order om att kompaniet ska mönstra och att ingen från mönstringen får vara frånvarande utan lagligt förfall.

Den 26:e juni samlas kompaniet i Tibble vid Björklinge kyrka och dagen därpå passerar kompaniet besiktningsmönstring, vid mönstringen fick 18 man avsked vilka ersattes samma dag av nytt folk, efter dagens slut hemförlovades de tills vidare. För Upplands regemente till fots gällde det att 115 man från var och ett av de åtta kompanierna skulle tas ut till en kommendering nere i Svenska Pommern. Styrkan på 920 man indelades i sex fältkompanier och skulle snarast vara marschfärdiga för transport till Pommern.

Den 25:e juli 1757 hade Anders tagit adjö av sin familj på obestämd tid, han gick då med sitt korpralskap till samlingsplatsen i Björklinge för att dagen därpå med de uttagna i kompaniet marschera till Uppsala.

Den 27:e juli står hela kommenderingen på torget i Uppsala, soldaterna med nypudrat hår och uppsatta mustascher. Orsaken till att kommenderingen står uppställda på Stora Torget beror med stor sannolikhet på att landshövdingen ger ett avskeds och lyckönskningstal inför avfärden.

Trumvirvlar hördes och avmarschen skedde därefter kompanivis, många av männen skulle inte återvända. De flesta av dem som inte återkom dukade under i sjukdomar, en del i strid och några deserterade. Manskaper i Anders korpralskap var i stort sett samma som han exercerat med hemma i Viksta. Vid den senaste besiktningen i Björklinge hade bara sex man avskedats och ersatts med nya.

Med lagom långa marschetapper, två till tre mil per dag, förläggs trupperna den 30:e juli vid Rotebro. Skrivarna gör upp manskapsrullor och en militärgudstjänst hålls i byn vid vilken soldaterna bildar vakt kring fanorna. Ute på fälten exerceras rekryterna i fyra timmar på eftermiddagen av fänrikarna och korpralerna.

På kvällen den 2:a augusti tågar upplanningarna genom Stockholm. Vid Järva krog har de borstat landsvägsdammet ur de trekantiga hattarna, de blå livrockarna och de korta byxorna av gult kläde. Under trummornas dån drar de fram genom huvudstaden, männen med påtagna bajonetter och officerarna med dragna värjor.

Vid middagstiden den 4:e augusti anländer trupperna till Dalarö där männen som hittills begagnat gevär av 1738 års modell får byta ut dem mot gevär av 1747 års modell vilket dock inte innebär någon mera genomgripande förstärkning. Handeldvapnen är genomgående av bristfällig kvalitet fjädrarna är för svaga,

laddstockarna för vecka och fänghålen illa borrhade. Även nya persedlar delas ut: yllehalsdukar, två par skjortor per man, skor och ett par vita och ett par svarta strumpor.

På fem transportfartyg vid Dalarö blir trupperna, utrustningen samt hästar ombordtagna för transporten över Östersjön, Anders går med sitt kompani ombord på skeppet Daniel. På kvällen den 5:e augusti startar resan då skeppen går ut till Gjutholmen och ankrar för natten. På morgonen hissas seglen och skeppen styr ut till Älvsnabben där en motvind tvingar dem att ligga stilla några dagar.

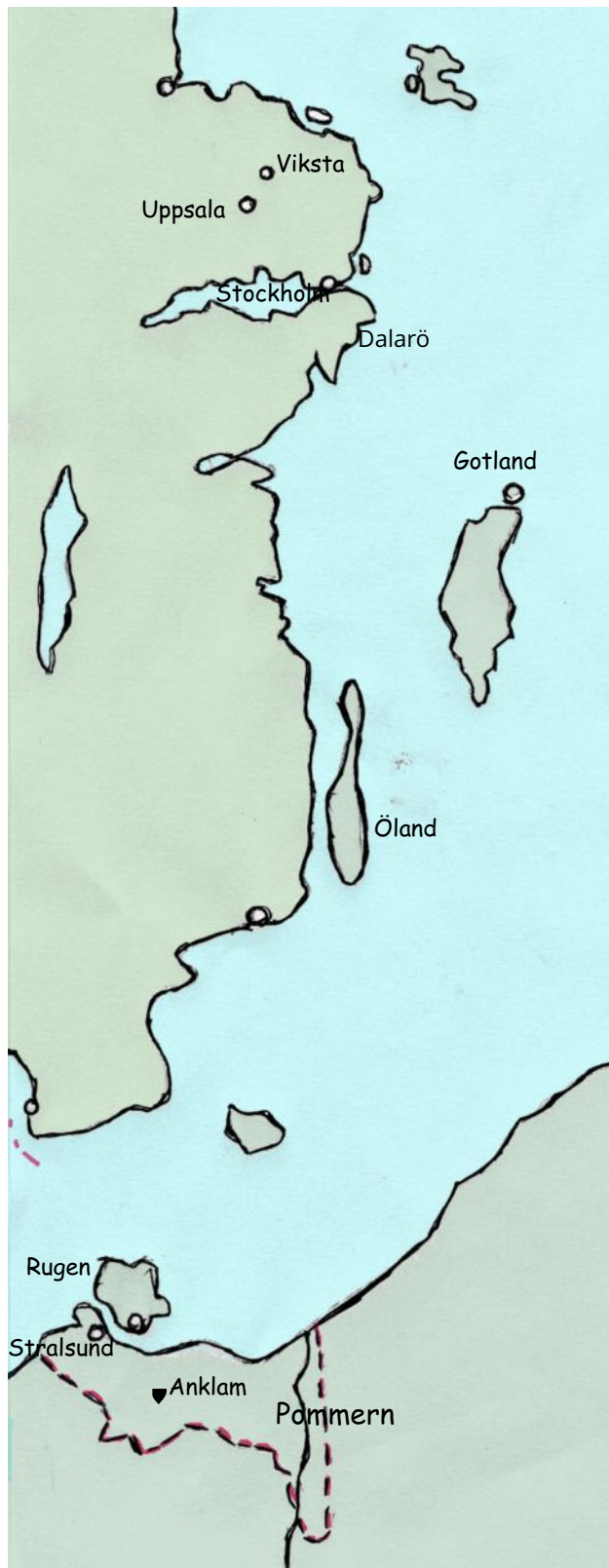
Avfärd.

Soldaterna som är upp till 300 man på ett skepp har begränsat verksamhetsområde i de trånga skeppsutrymmena. Två gånger om dagen ställs de upp till gudstjänst på däck, och varje morgon blir krigsartiklarna förelästa för dem. Förutom de ordinarie skeppsysslorna ägnar de sig åt persedelvård: tvätt av strumpor och skjortor och putsning av remsor och hattsnören. Dessutom föreskriver en regementsorder från den 7 augusti "tillhålls manskaper låta skägget växa, på det de må kunna få stora och väl uppsatta mustascher".

Gynnsamma vindar kommer först den 9:e augusti och kl. 11.00 sätts seglen för de fem skeppen som ska föra männen från Sverige. Överresan drabbas av en svår storm och tar sju dagar, den 16:e augusti varsnar utkiken de branta

kritklipporna på ön Rugen och skeppen ankras upp utanför. I ytterligare två dagar blir männen tvungna att vistas på skeppen innan de blir ilandsatta och fem år av oändliga marscher fram och tillbaka för Upplands regemente startar. Den första marschen går till Östra Vorpommern dit trupperna når den 20:e augusti.

Fångenskap

Under kriget förekom ett flertal mindre och större skärmytslingar i vilka Anders deltog, den skärmytsling han troligen kommer ihåg bäst och nog berättade om när han kom tillbaka till hemmet var händelsen vid redutten i Ziethen. På hösten 1759 uppehöll sig de svenska trupperna i Preussen på någon av sina marscher i fiendeland. Den kommenderande generalen ansåg att årstiden inte längre var lämplig för större operationer och beslutade därför att dra tillbaka trupperna till Svenska Pommern. Den 30:e oktober marscherade Upplands regemente till Ferdinandshov varifrån det dagen därpå följde huvudhären mot Anklam och in på svensk mark. I det intilliggande Ziethen c:a en mil norr om Anklam låg en redutt vilken kan beskrivas vara en svårintaglig försvarsanläggning. Redutten bevakades av 41 man från Upplands regemente varav en var Anders Hammarberg, även 40 man från Åbo läns regemente ingick i bevakningen. Vaktstyrkan stod under befäl av Löjtnanten Jakob Fredrik von Vegesack från Upplands regemente.

Den 26:e december kom via desertörer underrättelser om att en stark fientlig trupp dagen förut hade ankommit till Anklam. Säkerligen blev oron stor bland manskapet i vaktstyrkan vid Ziethen, Mats Ersson Nyström No 111 från Upplands regemente vilken också ingick i försvaret av redutten försvann under natten den 28:e december och misstänktes ha rymt.

Vid redutten var det lugnt fram till den 20:e januari då preussarna överraskande gick över den frusna Peenefloten vid Stolperehr ca en mil väster om Anklam och anföll redutten vid Ziethen med två bataljoner.

Under dagen besköts redutten med mellan 300 och 400 kanonskott men vaktstyrkan stod fast vid sin bevakning. Vakten med befäl kämpade mot övermakten med vetskapen om att de var avskurna från sitt regemente och den övriga

armen. De tvingades dock ge upp den 22:a januari, detta till följd av bland annat bristande proviant. Från Upplands regementets livkompani tillfångatogs No 121 Korpral Anders Hammarberg, No 2 Anders Söderman, No 29 Per Rosenström, No 38 Johan Burman, No 123 Anders Blomberg och No 143 Erik Lagerström. Befälhavaren för den preussiska armén stärktes troligen av sin framgång med den erövrade redutten och följde efter den svenska huvudarmen mot Stralsund med förhoppningen att kunna stänga in armén där. Detta lyckades inte då den svenska armén kunde samla ihop sina styrkor till ett motangrepp vilket fick till följd att Preussarna retirerade mot Anklam. Vid Anklam gick de Svenska trupperna till anfall mot de Preussiska och lyckades tillfångata 300 man ur den Preussiska armén däribland befälhavaren. Fångenskapen hos Preussarna varade för Anders del i fyra och en halv månad. Den 4:e juni blev Anders och några av de övriga tillfångatagna utväxlade mot Preussiska fångar.

Furir

Enligt en förteckning från den 8:e maj 1760 förd vid Livkompaniets expediton i Ekiesta i Tierp blev Anders den 19:e januari befördrad till Furir med korpralslön. De uppgifter som blev ålagda Anders med den nya graden var bland annat att utstaka kompaniets lägerplats. Han skulle också ta emot proviant och utdela den till kompaniet. Samma år hemma i Viksta är det syn på soldattorpet och vissa brister noteras.

Slaget vid Neu Kahlen

Den 2:a januari 1762 stod slaget vid Neu Kahlen mellan Svenska och Preussiska trupper. Anders fick då förtroendet att utföra Förarens arbete och bära kompaniets fana under marschen. Inför det stundande slaget överlämnade Anders fanan till Fänrik Gabriel Wassberg. Slaget vid Neu Kahlen blir det sista i det Pommerska kriget och som segrare anses den svenska sidan stå.

Fred och Förare.

År 1762 den 1:a april inleds fredsförhandlingar mellan Sverige och Preussen, dessa slutförs och undertecknas den 22:a maj. Anders avancerar den 1:a juni samma år till Förare med rustmästares indelning och får då ansvaret för kompaniets sjuka, han ansvarar även för kompaniets fana.

Husesynsprotokoll

Fouriren
Anders
Hammarberg
121

Stugan gammal och odugelig, i denna(s) ställe bör en ny fordernsammeligast ti??/ alla sina tillhörigheter up sättja/ Gårdshuset är väl eljest behållit/ men staket och en del af botten bör/ nytt göras. Ladan är väl gl./ men brukelig då taket blir ängs-/täckt samt bäge gaflarne brädfordrade

Stugan gammal och odugelig, i denna(s) ställe bör en ny fordernsammeligast ti??/ alla sina tillhörigheter up sättja/ Gårdshuset är väl eljest behållit/ men staket och en del af botten bör/ nytt göras. Ladan är väl gl./ men brukelig då taket blir ängs-/täckt samt bäge gaflarne brädfordrade

Hemresa

Hemtransporten startar den 1:a juli för 144 man under Löjtnant Wrangels befäl som då avreser från Stralsund. Den 5:e september mönstrade 386 friska och 39 sjuka män på Fregatten Falken och 73 man går ombord på lastdragaren Månen. Båda fartygen har anlänt till Dalarö den 12:e september och dagarna därefter marscherar de upp till Stockholm där de paraderar genom staden. De olika kompanierna marscherar vidare till hemsocknarna dit alla har hemkommit den 22:a september.

För Anders del innebar kommenderingen att han inte fick se sin familj på fem år, brev har säkert utväxlats med nyheter åt båda hållen. Tack vare att Anders avancerat i graderna och med sin nya "caracteur" som Förare och indelning som rustmästare kunde han erhålla ett bättre boende.. Anders är med familj inskriven i husförhörslängden för Forsby under åren 1765-1772. Vid en notering i kompaniets journalbok i september år 1768 står att Forsby drabbades av en olycksalig vådaeld år 1760 som ödelade hela bostället, det har år 1768 inte hunnit restaureras.

Sergeant

Hemma i Uppland fortsätter Anders på karriärsstegen och den 24:e april år 1766 blir han sergeant med uppgift att bland annat hålla ett vakande öga på mannarna vid uppställningar och tillrättavisa vid behov. Anders får den 20:e december år 1769 anledning att minnas den tid då han var vakt vid redutten i Ziethen. Han vittnar då vid Rådhusrätten i Uppsala med anledning av att rättegång hålls mot 111 Nyström som misstänktes för att ha rymt från redutten i Ziethen. Nyström har på okänt sätt kommit till rätta. Han övertygar dock rätten om sin oskuld och blir där friad.

Avsked och pension

Anders beslutar sig år 1771 för att ansöka till Armens pensionskassa om pensionsersättning då han tänker sluta sin militära karriär.

Bland handlingarna han skickar in med ansökan

finns en meritförteckning där han preciserar vilka kommenderingar han har deltagit i under sin militära tid och sin befordringsgång. Han bifogar även ett personbevis utfärdat av Pastor Gabriel Hernodius vid Björklinge kyrka som omtalar att Anders var född den 13:e januari 1717 i församlingen. Anders var dessutom född i äkta säng av de kristeliga föräldrarna Per Hammarberg och Brita Gunnarsdotter.

Även ett intyg från fänrik Wassberg vid Uplands regemente bifogas där Wassberg intygar att han tog emot fanan av Anders den 2:a januari 1762 inför slaget vid Neu Kahlen.

Den 18:e februari år 1771 skriver regementskirurgen Abraham Söderberg vid Uplands regemente följande intyg som också bifogas.

"Uppå anmodan besicktigades schergeanten Andreas Hammarberg som befants hafva en hernia ingvinalis, wilken krämpa han ådrog sig under marschen till Nåy kalen År 1762 då han bar fanan, han är utan des plågad af andetäppa, war af han städse warit besvärad, alt sedan han År 1760, uti Sitens redoute tre dygn på rad war blåtställd winterns wildsamhet jemte brist på uppehåll i, så at han nu mera äj utan dageliga bräckeligheter framlefver sin öfriga tid, detta warder hermed attesterat, och det så sant mig gud hielpe till lif och siäl."

Hernia ingvinalis är det latinska namnet för ljumskbräck vilket troligen var en åkomma som fanbärarna låg i riskzonen att råka ut för. Resultatet av Anders ansökan blir att han 54 år gammal får avsked på egen begäran den 10:e april år 1771. Han har då tjänat kronan i 28 år och får en årlig pension på fyrtio riksdaler silvermynt.

Civilist

Då Anders boställe Forsby är regementets Rustmästarbostad blir Anders tvingad att flytta därifrån och ge plats för den officer som blir behörig att flytta dit. Någon brådska föreligger inte då efterträdaren sergeant Von Rosen är på kommendering och inte väntas återkomma förrän 1772.

Den 19:e oktober 1772 sker av och tillträdessyn

vid Forsby mellan avträdaren Anders Hammarberg och efterträdaren Sergeant Von Rosen. Anders hade med egna medel och egen arbetsinsats rustat upp gården, upprustningen värderades till 212 riksdaler silvermynt vilket han blev ersatt för, avdrag gjordes dock med 23 riksdaler silvermynt för bristande reparationer på något ställe.

Anders med familj flyttar från Forsby till gården Vilsåker i Skuttunge där de bor till år 1777 då flyttlasset går till gården Ulfsike vilken också är belägen i Skuttunge. Vid Ulfsike bor Anders och Elsa tillsammans med sonen Anders och dennes familj.

Ålderdom.

År 1781 känner Anders att hans krafter börjar ta slut och han skriver en överenskommelse med sonen Anders. I överenskommelsen bestäms att sonen tar över egendom från fadern och vidare om hur ålderdomen ska bli för Elsa och Anders.

Den 6:e november 1787 drabbas Anders av håll och sting (lunginflammation) förenat med feber, Anders kämpar några dagar innan hans stund på jorden tar slut den 10:e november 1787. Begravning sker vid Skuttunge kyrka den 8:e december år 1787. I Skuttunge dödsbok står följande att läsa:

"Afskedde Sergeanten Andr. Hammarberg i Ulfsike, Född i Björklinge 1717. d. 13. januari. Fadr. Corpor. Per Hamarberg, mod. Brita Gunnarsdr, tjente i ungdom, hos Major J. Drake, sedan hos Grefvin. Svinhuvud på Sätuna. 1738. gift med /nu lefvande/ hust. Elsa Hamarberg. 1743. Kom i cronans tjänst. 1744. Corporal, 1762 blef Fourier, /?????/ compagniet I Pomern. /1 gång/ i fångenskap vid Anclam 1771. Haft 8. barn, 6. söner, 2. döttrar, 2.söner döda, Sjuk de d. 6. Nov, död 10/ 11. 70 år 11 mån. Håll och stygn."

Hustrun Elsa går bort den 3:e april 1788, om Elsa står följande:

Hustrun efter aflidne sergeanten Hammarberg. Madam Elsa Hammarberg i Ulfsike. Föd 1716 d 19 feb i Björklinge. Fader Trädgårdsmästare vid Sätuna, Mattias Rahm, mod Lena Nilsson. (xxx) sammangift 1736 d 2 jan med sergeanten A. Hammarberg som dog d 10 nov år 87. Haft 8 barn, 6 söner 2 döttrar, 2 söner döda. (xxsx) ständigt hos sin son Anders Andersson för 5 mån sedan denna tiden fick hon slag. Död 4/3 slag.

Någon bouppteckning upprättades inte efter Anders eller Elsas död. Sonen Anders ansåg med stöd av den tidigare skrivna överenskommelsen att det inte behövdes. Hans bror Mats var dock av en annan uppfattning och stämde Anders till sommaringet 1789 för att någon laga bouppteckning ej blivit utförd. Rätten vilken hade tillgång till överenskommelsen gav följande utslag.

Sen af den förettedd och i afl. Sergeanten Hammarbergs lifstid År 1781 författade och af honom underskrefne förteckning och afhandling, finnes det bemälte sergeanten dels låtit uptekna någon lösegendom som skulle användas till des upgifvna skuldsbetalning dels vid andra lösören fans vare förbehållit nyttja, men till sonen Anders Andersson uplåtit som det han skulle sköta och föda des föräldrar och dem efter döden anständigt begrafva låta. och enär Anders Andersson des åtagande i alla delar fullgjordt, han äger fullkomlig rätt till den lösöres kvarlåtenskapen som vid dödstimmen befants, hwadan och således vidare upteckning icke äga rum, ty finner B H (rätten?) skäligt at Anders Andersson ifrån des broder Matts Hammarbergs påstående

aldeles frikännas, och skyldig kännas Mats Hammarberg at Anders Anderssons rättegångskostnad med 1(S) avsätta.

Anders kyrkofärd till Skuttunge kyrka.

Levnadsöden för Anders och Elsas barn

Sonen Per

Född den 19 september 1736 i Björklinge

Död den 29 augusti 1743 i Björklinge

Sonen Mats

Född den 1:a januari 1739 i Björklinge. Familjen flyttar till Viksta då Mats är 5 år. När han är 24 år flyttar familjen från Viksta, Mats har väl med största sannolikhet då flyttat hemifrån. Han inställer sig den 30:e oktober 1763 vid Sockenstämman möte där följande antecknas i protokollet:

"1763 den 30 oct hölltz Sockenstämma. S.D Företräde Fouriren Hammarbergs son, Mats Hammarberg och begiärde socknens intygande att han vore ofärdig: Sockenmännen funnde: att de så mycket sakerna kände honom, samma bevis andela som the (all??) Gorde sig bekänt. Och han för sin ofärdiga skull måste någon tid bruka kryckor, utan och att the af fattigmedlen bevilliat hoom hielp, att vid Stockholmm hålla brunn, Icke någon bot hwilket han och gjorde. Men ej blifvit för fullleligen restiuerad, att han till arbetande kan vara skickelig. Begiärandes att honom här öfver utdrag ur Protocollet meddelas måtte".

På vilket sätt Mats är ofärdig framgår inte förutom att han måste använda kryckor. Han får tjänst som kyrkovaktare och gifter sig den 28:e oktober 1766 med Magdalena Andersdotter. De får tillsammans fem barn innan hustrun går bort.

Barnen som alla föds i Viksta är: Lena 1767-08-25, Greta 1768-12-05, Maria 1770-08-25 (död 1772-10-26), Kristina 1772-01-02 samt Anders 1774-04-04.

Den 4:e jan 1776 hålls bouppteckning efter hustrun Magdalena Andersdotter "hwilken sitt timeliga lif qvitterade den 15:e november 1775", bland tillgångarna märks en stuga med förstuga som mätte 11 alnar på längden och 6 3/4 alnar på bredden. Mats hade reparerat stugan med ett nytt fönster på gaveln och ett nytt på sidan, även en ny dörr med gångjärn var insatt och till muren hade han kostat på etthundra tegel. Mats gifter om sig med Anna Persdotter den 16:e maj 1776, tillsammans får de barnen: Anna 1777-03-02 (död 1779-08-11) Per 1778-12-23 (död 1779-08-20) Katarina 1780-06-13 (död 1780-06-23) Anna 1782-06-05, Tvillingarna Mats och Per 1784-12-25 (Per dör 1794-08-01) Lars 1788-03-23 (död 1822-03-03).

Mats bor på Risby ägor till sin död den 17:e augusti 1793 då det i Viksta dödsbok noteras:

"Kyrkovaktaren Mats Hammarberg, född i Wiksta (i guds år) 1739, dog den 17:e aug. fick domen, (lungdot) ålder 54 år". (födelseorten felaktig)

Dottern Lena Britta

Född den 16 april 1741 i Björklinge. Lena Britta gifter sig med Johan Erik Kihlmark. Tillsammans får de två barn, Katarina Kristina 1772-02-05 i Uppsala och Johan Erik 1774-08-25 i Vänge. Efter makens död flyttar Lena Britta till Håbo-Tibble där hon går bort den 2 december 1817.

Sonen Anders

Född den 1 januari 1743 i Björklinge

Död den 25 augusti 1743 i Björklinge.

Sonen Lars

Född den 3 oktober 1744 i Björklinge. Då Lars är 1770 bor vid Forsby tillsammans med sina föräldrar och syskon träffar han pigan Stina Persdotter med vilken han gifter sig och får sonen Anders, född 1771-04-2. Lars, hans hustru och son flyttar med Lars föräldrar till Wilsåker i Skuttunge år 1772 där deras dotter Britta föds 1775-09-21. Från Wilsåker har Lars med familj flyttat 1778, deras son Per har fötts 1778-(03-15), de bor då i Björklinge vid Engsboda, Kjettbo. Familjen utökas med ytterligare två barn, Anna född 1781-05-02 i Björklinge och Lars född 1789-04-14 båda i Björklinge. År 1791 flyttar de till Skuttunge och torpet Gladkullen.

Sonen Per

Född 1750 i Viksta. Födelseboken för Viksta år 1750 saknas och något datum för Pers födelsedag har inte hittats i husförhörslängder. Per är med i Björklinge husförhörslängd A1:3 och den sista anteckningen om honom är från sid 101 då han befinner sig vid Sätuna herrgård.

Sonen Anders

Född den 12 mars 1752 i Viksta. Anders bor hemma hos sina föräldrar då de går bort. Han tar hand om dem under deras sista år och beröms mycket av prästen i Skuttunge för det i Skuttunge dödsbok då han själv går bort 1792, följande står skrivet där:

"Bonden och Tolfmänningen Anders Andersson ifrån Ulfsike, blef född 1752 (xx) juli uti Viksta församling. Fadren var Sergeanten högaktade Herr Anders Hammarberg och modern Madam Elsa Hammarberg. Sedan han en lång tid gått sina hulda föräldrar tillhanda med trohet, lydnad och undergivenhet, trädde han för första gången i en ljus äkta förening med sin förut genom döden avgångne kära maka, hustrun Margareta Persdotter, med hvilken han under 1 $\frac{1}{2}$ år sammanlevvat hade 2ne barn som något efter födseln tillika med sin kära moder slutade sin jordiska vandring. År 1780 d 25 juni ingick han andra gången efter den Härlige Gudens Allvisa försyn och skickelse ett christligt äktenskap med sin nu i djup sorg efterlämnade maka Hustrun Maria Andersdotter med hvilken han har haft 3 söner, af hvilka 2 äro med döden avgångna och en som lefver, som ännu icke vet hwad han uti sin hulda fader mist och förlorat hafver. Sjuknade in uti Rödsoten den 16:e nästkomne septemer och förmådde ej längre uthärda än till den 29 derpå, då han under stillhet och hopp om ett bättre lif klockan 11 förmiddagen överlämnade sin själ i Guds hand. 40 år 2 mån 2 dygn, Rödsot".

I Anders andra äktenskap föddes sonen Per 1785, Per gifte sig med Anna Andersdotter, tillsammans fick de tre barn: Anders född 1816-03-04, Anna född 1825-05-04 och Stina 1827-05-18. Anders och Stina dog barnlösa. Anna flyttade 1846 till Bälinge där hon gifte sig med bondesonen Jan Jansson vid Högsta. De fick tillsammans tre barn, Jan född 1848 död samma år. Anna-Greta född 1849-06-17 och Jan Petter född 1851-06-29.

Dottern Kristina

Född den 29 juni 1755 i Viksta. Gift den 2:a juli 1779 i Skuttunge med drängen Erik Olsson. De bodde som nygifta hos Eriks föräldrar i Skuttunge by där deras son Olof föds den 10:e oktober 1779, något år efter sonens födelse flyttar familjen till Källbo i Skuttunge. I husförhörslängden A1:8 för Skuttunge på sidan 68 finns sonen Olof med för sista gången i husförhörslängden. Olofs namn dyker upp i fadern Eriks bouppteckning år 1821. Där står att sonen Olof Kjellin dog 1819 i Aspö, Södermanland. Han hade varit Orgelnist och klockare där och efterlämnade två omyndiga barn, Amalia Maria Christina född 1805-03-04 och Karl Gustav född 1806-04-12, båda födda i Aspö. Kristinas make Erik går bort 1821 och Kristina den 3 mars 1823.

- Kyrkoböckerna för Björklinge, Viksta och Skuttunge.
- Sockenboken för Viksta där noteringen om sonen Mats hittades.
- Upplands regementes kompaniorderjournal för Livkompaniet vid Krigsarkivet.
- Microkorterna från Armens pensionskassa vid Krigsarkivet.
- Bouppteckningar.
- Bälinge häradsrätts dombok, Sommaringet 1789 S9.

Historieböcker är följande

- Kungliga Upplands Regementes historia av Otto Bergström, tryckt 1882, Krigsarkivet.
- Indelt soldat och rotebonde, av Elfred Kumm.

Hammarberg, Anders
Född 1717-01-13 Björklinge
Död: 1787-11-10 Skuttunge

Några ättlingar till Anders

På min sida

På din sida

Mats Hammarberg
1739-01-01 i Björklinge.

Mats Matsson
1784-12-25 i Viksta

Maria Matsdöter
1829-04-26 i Viksta

Erik Myrberg
1865-10-19 i Viksta

Edla Myrberg
1888-08-11 i Björklinge

Gösta Westerberg
1921-01-21 i Vendel

Stefan Westerberg
Född 1951-04-30 i Uppsala